

AD SACERDOTES ADORATORES

De Hebdomadaria Adorationis Hora

Ecce Magister adest et te vocat : eia Sacerdos
Surge cito, propera nam pretiosa datur
Hora tibi in terris praesentem visere Christum,
Intima cordis ei pandere vota tui.
O dulce alloquium, o dulcis praesentia Jesu,
O fortuna, o sors concupienda nimis !
Quanta tibi bona, quot quantosque recondet
Sursum thesauros, haec brevis hora tibi.
Exigit an nimium Christus, quum, more precantis
Poscit in hebdomada debita nostra semel ?
Nonne eadem posset cunctis urgere diebus ?
An non ius repetens plus tua quam sua agit ?
Eia age, rumpe moras, Christo te siste, Sacerdos,
Quae iure exquirit munera redde libens.
Pronus adora, redditio grates, rite satisfac,
Et pete fidenter : quattuor ista cupit
Sub sacris Christus speciebus victima amoris,
Qui crucis excessum iugiter hic renovat.
O utinam nobis (sed frustra) una horula detur,
Clamat ex Orco quos ignis acer edit.
Haec pretiosa tibi gratis datur hora, sacerdos
Particulam ne te praetereisse sinas.

F. Z., *Sac. Ad.*